

Mál nr. 415/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur um hvort bótakrafa úr ábyrgðartryggingu A sé fyrnd.****Gögn.**

Málskot mótttekið 04.12.2020 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 29.12.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 11. september 2013 hafi M orðið fyrir umferðarslysi þegar bifreiðinni A var bakkað inn í öikumannshlið bifreiðar hans. Við komu á bráðamóttöku hafi M verið greindur með tognun á háls hrygg, lendarhrygg og mar á vinstri öxl og upphandlegg. M hafi svo leitað til bæklunarskurðlæknis hinn 14. mars 2014 en þá hafi bæst við fyrri einkenni og í samantekt þess læknis komi fram að M hafi ekkert lagast og eigi erfitt með svefn vegna verkja. M varð svo aftur fyrir umferðarslysi hinn 23. maí 2017, og hafi við komu á bráðamóttöku verið greindur með háls sveigju, tognun í baki, brjóstbaki, mjóbbaki og mjaðmagrind. Í læknisvottorði segi að við seinna slys M hafi gömul einkenni ýfst upp. M hafi hinn 12. október 2019 gengist undir aðgerð vegna axlarklemmu en árangur hennar hafi verið takmarkaður, og bólgueyðandi sprautur hafi aðeins virkað tímabundið. Í fyrirliggjandi matsgerð, dags. 11. ágúst 2020, komi fram að fyrra slys M hafi leitt til 5 stiga miska og 5% varanlegrar örorku, og að stöðugleikapunktur hafi verið hinn 11. desember 2013. Síðara slysið hafi ekki haft í för með sér neinar afleiðingar. Talið var að fyrst hefði verið tímabært að meta afleiðingar slyssins 13. september 2014. M gerði hinn 18. ágúst 2020 kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu A en V hafnaði kröfu hans með tölvupósti dags. 8. september 2020, á þeim grundvelli að krafan hefði fyrnst hinn 1. janúar 2018. M mótmælir þeirri afstöðu og telur hana ekki samræmast ákvæði 99. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987, enda fyrnist bótakröfur samkvæmt ákvæðinu á fjórum árum frá því tjónþoli fái vitneskju um kröfu sína og eigi þess fyrst kost að leita fullnustu hennar. M hafi ekki átt þess kost þremur mánuðum frá slysdegi eins og V byggi á. M hafi leitað til bæklunarlæknis í mars 2014 og aftur í október sama ár. Það sé fyrst í vottorði þess læknis dags. 20. september 2015 sem fram komi að einkenni M séu líkast til komin til að vera en áður hafi ekki verið fjallað með ótvíræðum hætti um framtíðarhorfur M vegna afleiðinga slyssins. Þá verði að ætla tjónþola nokkurn tíma til að koma máli í þann búning að það teljist matstækt, það hafi því fyrst verið á árinu 2016 sem M hafi fyrst átt þess kost að leita fullnustu kröfu sinnar, og hefjist fyrning kröfunnar frá lokum þess árs. Það sé því í fyrsta lagi um áramót 2020/2021 sem krafa M geti talist hafa verið fyrnd.

Í bréfi sínu til nefndarinnar byggir V á því að á stöðuleikapunkti hinn 11. desember 2013 hafi M verið kominn með þau einkenni sem leiddu til þess að hann leitaði eftir örorkumati nokkrum árum síðar. Sé því rétt að miða við að krafa M hafi verið fyrnd fjórum árum síðar, eða 1. janúar 2018. Verði ekki fallist á það fer V fram á að miðað verði við 13. september 2014, en þá hafi að mati matsmanna fyrst verið tímabært að meta afleiðingar slyssins. Hafi krafa M því verið fyrnd í síðasta lagi hinn 1. janúar 2019. M hafi leitað þrisvar til bæklunarlæknis á árinu 2014 og sé því einsýnt að þá hafi M fengið vitneskju um kröfu sína og átt þess fyrst kost að leita fullnustu hennar, sbr. 99. gr. þágildandi umferðarlaga. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Í 99. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987, sem á við um ágreining aðila, segir að allar kröfur samkvæmt XIII. kafla laganna um fíbætur og vátryggingu fyrnist á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs sem kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að leita fullnustu hennar. Fyrir nefndinni liggur vottorð bæklunarskurðlæknis, dags. 20. september 2015, en þar segir í samantektarkafli að hægt væri að minnka einkenni í höndum með aðgerð til að minnka dofa. Að öðru leyti sé lítið hægt að gera annað en sjúkrahjálfun og einkenni því komin til að vera. M byggir á því að það hafi fyrst verið við útgáfu þessa vottorðs sem hann hafi haft vitneskju um kröfu sína og því beri

að miða upphaf fyrningarfrests við lok árs 2016. Af vottorðinu verður hins vegar ekki ráðið annað en að síðasta koma M til þess læknis sem það ritar hafi verið hinn 28. október 2014, og verður því að byggja á því að á þeim tíma hafi legið fyrir að um varanlegt tjón væri að ræða, jafnvel þó vottorðið sé ritað síðar. Verður því að miða við að þá, þ.e. í október 2014, hafi M haft vitneskju um kröfu sína. Jafnvel þótt ætla megi ákveðið svigrúm frá þeim tíma og þar til M átti þess fyrst kost á að leita fullnustu kröfunnar, verður samkvæmt framansögðu að líta svo á að fyrningarfrestur hafi hafist í lok árs 2015. Verður því að miða við að krafa M hafi fyrnst hinn 1. janúar 2020, eða tæpum átta mánuðum áður en hún barst V. Er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans á grundvelli fyrningar.

Niðurstaða.

Krafa M um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V er fyrnd.

Reykjavík 26. janúar 2021.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.